

מר אליעזר בן הרוש ת.ז. 30353486
ע"י עוה"ד א. גולדנברג ו/או ע. קסטנבאום
מרח' א.ה. סילבר 16, נהריה
טל: 04-9511107 פקס: 04-9511106

המבקש

- נגד -

1. חברת דואר ישראל בע"מ ח.פ. 1-51-346719
מרח' יפו 217, ירושלים 94383

2. בזק – חברה ישראלית לתקשורת בע"מ
ממגדל עזריאלי 2, תל-אביב 61620

המשיבות

בקשה בכתב לאישור תובענה כייצוגית

בית המשפט הנכבד מתבקש בזה לאשר את התובענה המוגשת בד בבד עם הגשת בקשה זו כתובענה ייצוגית בשל כל מי שנכלל בקבוצה שהגדרתה היא:

"כל מי שהזמין באמצעות חיוג למספר טלפון 171 נסח/י רישום מקרקעין ו/או דו"ח/ות מרשם החברות או מי שחשבון הטלפון שלו חוייב בקשר להזמנה כאמור".

הגדרות

1. בתובענה זו נשתמש במונחים הבאים:

"הזמנת מסר" - הזמנת נסח רישום ממאגר המידע של לשכת רישום המקרקעין ו/או הזמנת דו"ח ממאגר המידע של רשם החברות באמצעות המשיבה 1.

"אגרות" - האגרות הממשלתיות הנגבות ע"י משרד המשפטים עבור נסח רישום מקרקעין ו/או דו"ח רשם החברות כמפורט בתקנות המקרקעין (אגרות), תשל"ה-1974 ובתקנות החברות (אגרות), תשס"א-2001 בהתאמה.

"עמלת הדואר" - העמלה הנגבית ע"י המשיבה 1 עבור השירות של הזמנת המסר.

"דמי המשלוח" - הסכום הנגבה ע"י המשיבה 1 עבור משלוח המסר לנמען שציון מזמין המסר בהתאם לדרך המשלוח (דואר רגיל, דואר רשום, דואר שליחים או פקס).

"דמי הגבייה" - הסכום שנגבה ע"י המשיבה 2 מאת מזמין המסר (או מאת בעל קו הטלפון שחשבונו חוייב בעלות הזמנת המסר) בקשר עם השירות של גביית האגרה, עמלת הדואר ודמי המשלוח בדרך של חיוב חשבון הטלפון.

"נסח מאושר" - נסח רישום מקרקעין שאושר באופן רשמי בחותמת לשכת רישום המקרקעין.

נסח שאינו מאושר כאמור.	"נסח לצפייה" -
דו"ח רשם החברות הכולל את כל פרטי המרשם לגבי החברה הנדונה.	"דו"ח מלא" -
דו"ח רשם החברות תמציתי הכולל רק חלק מפרטי המרשם לגבי החברה הנדונה.	"דו"ח תמציתי" -

מבוא

2. תובענה זו עניינה בחיובים המושגים על מי שמזמין באמצעות חיוג למספר טלפון 171 נסחי רישום מקרקעין ו/או דו"חות מרשם החברות.
- חיובים אלה נגבים לעיתים ע"י המשיבות בין לבין עצמן ולעיתים רק ע"י המשיבה 1 כפי שיפורט להלן.
3. מזה מספר שנים שהמשיבה 1 מספקת שירות המאפשר קבלת נסחי רישום מקרקעין ו/או דו"חות רשם החברות בדרך של חיוג למספר טלפון 171 והזמנת המסר המבוקש. תנאי הספקת שירות זה מוסדרים בתקנות רשות הדואר השונות.
- יצויין כי למשתמש בשירות 171 נתונות (לכאורה לפחות) מספר אפשרויות. לגבי נסח רישום מקרקעין ניתן להזמין נסח מאושר או נסח שאינו מאושר ולגבי רשם החברות ניתן להזמין דו"ח תמציתי או דו"ח מלא. לגבי דרך קבלת המסר המבוקש ניתן לבחור בין קבלתו בדואר רגיל, דואר רשום, דואר שליחים או פקס ולגבי אופן התשלום ניתן לבחור בין תשלום בכרטיס אשראי ותשלום בדרך של חיוב חשבון טלפון של קו של המשיבה 2 (להלן: **"חיוב חשבון בזק"**).
4. הורתה ולידתה של תובענה זה היא בכך שהמשיבות גובות בעד השירות באופן שיטתי וקבוע מעל ומעבר לקבוע בתקנות.

בעלי הדין

5. המבקש הוא אזרח ותושב מדינת ישראל והוא בעל קו טלפון של המשיבה 2 שמספרו 03-6487991 המבקש הגיש כבר בעבר תביעה ובקשה לאשרה כתובענה ייצוגית כנגד המשיבה 2.
6. א. המשיבה 1 היא, למיטב ידיעתו של המבקש, חברה פרטית המואגדת ורשומה על פי חוקי מדינת ישראל והמצוייה בבעלות ממשלתית. המשיבה 1 מספקת את שירותי הדואר בישראל בהתאם לחוק הדואר התשמ"ו-1986 (להלן: **"חוק הדואר"**). המשיבה 1 באה בנעליה של רשות הדואר בהתאם לתיקון מס' 8 לחוק הדואר מתחילת שנת 2004 (חוק המדיניות הכלכלית לשנת הכספים 2004 (תיקוני חקיקה) התשס"ד-2004). המשיבה 1 היא בעלת רישיון עפ"י חוק הדואר.
- ב. המשיבה 2 היא חברה ציבורית מואגדת ורשומה לפי חוקי מדינת ישראל.
- ג. המשיבה 2 היא בעלת רישיון לאספקת שירותי בזק לפי הוראות חוק התקשורת (בזק ושידורים) תשמ"ב-1982 (להלן: **"חוק הבזק"**).
- ד. למיטב ידיעת המבקשים מחזיקה המשיבה 2 בכ- 90% לפחות משוק הטלפוניה הנייחת וככזו היא בעלת מונופולין בשוק זה. המשיבה 2 הוכרזה על ידי הממונה

על ההגבלים העסקיים כבעלת מונופולין בשוק זה עוד בשנת 1995. בכל מקרה, המשיבה 2 מחזיקה ב- 100% מן השוק של תשלום עבור הזמנת מסר באמצעות חיוב חשבון בזק, שכן לא ניתן לשלם בדרך של חיוב קו טלפון שאינו קו טלפון של המשיבה 2.

ד. פעילותה של המשיבה 2 מפוקחת ומוסדרת באמצעות חוק הבזק, תקנותיו והכללים והצווים שנקבעו על פיו.

הרקע העובדתי

7. המבקש הוא בעליהן של זכויות במספר דירות מגורים וביקש לעשות עסקאות בדירות אלה. לצורך כך היו דרושים למבקש נסחי רישום מקרקעין עדכניים של אותן דירות.
8. ביום 27 בנובמבר 2006 התקשר המבקש אל מספר טלפון 171 וביקש להזמין נסח רישום מקרקעין של דירה שבבעלותו. המבקש ביקש לקבל נסח מאושר וביקש שישלח אליו בדואר רשום. המבקש ביקש לשלם באמצעות כרטיס אשראי אך נענה כי אין אפשרות כזו וכי הדרך היחידה האפשרית היא חיוב חשבון בזק מסוים. בגין הנסח הנ"ל חוייב המבקש במסגרת חשבון הטלפון שלו בסך של 98.54 ₪.
- העתק של אישור עסקה שקיבל המבקש מאת המשיבה 1 ושל העמוד הרלבנטי מחשבון הטלפון בו מופיע החיוב מצ"ב כנספחים "1א" ו-"2א" לתצהיר התומך בבקשה זו.
9. ביום 1.12.06 התקשר המבקש שוב אל מספר הטלפון 171 וביקש להזמין נסחי רישום מקרקעין של שתיים מן הדירות האחרות שבבעלותו. בשל דחיפות העניין ביקש המבקש לקבל את הנתונים בדואר שליחים. המבקש ביקש שוב לשלם בכרטיס אשראי ונדחה שוב. בגין הנסחים הנ"ל חוייב המבקש במסגרת חשבון הטלפון בסך של 204.78 ₪.
- העתק של אישור עסקה שקיבל המבקש מאת המשיבה 1 ושל העמוד הרלבנטי מחשבון הטלפון בו מופיע החיוב מצ"ב כנספחים "1ב" ו-"2ב" לתצהיר התומך בבקשה זו.
10. ביום 10 דצמבר 2006 התקשר המבקש שוב אל מספר 171 וביקש להזמין דו"ח מרשם החברות ביחס לחברה שבבעלותו. המבקש ביקש להזמין דו"ח תמציתי אך נענה שאין אפשרות כזו אלא שניתן רק להזמין דו"ח מלא. המבקש נאלץ להזמין דו"ח מלא וביקש לקבלו באמצעות פקסימיליה. גם הפעם שילם המבקש באמצעות חיוב חשבון טלפון (החיוב מופיע בנספח 2א). בגין הדו"ח הנ"ל הכולל עמוד אחד חוייב המבקש במסגרת חשבון הטלפון שלו בסך של 72.50 ₪. המבקש ביקש לקבל אסמכתא כלשהיא להזמנה שביצע ונענה שמסמך שכזה יישלח אליו בדואר אך מסמך זה לא התקבל אצלו.
11. הסך של 72.50 ₪ מורכב מ- 40 ₪ עבור אגרה ממשלתית לדו"ח מלא, 14.30 ₪ עבור עמלת דואר ישראל, 4.70 ₪ עבור דמי חיוב חשבון טלפון ו- 13.50 ₪ מש"ח עבור דמי משלוח בפקס.
- העתק הדו"ח שקיבל המבקש והעתק דף מידע מאתר האינטרנט של המשיבה 1 מצ"ב כנספחים 1ג ו-2ג לתצהיר התומך בבקשה זו.
12. הסכומים שנגבו מן המבקש עבור הזמנת המסרים הנ"ל נראו לו מופרזים בעיקר לאור זאת שבאתר האינטרנט של משרד המשפטים מצוין שהעלות של נסח מאושר היא 60 ₪ בלבד ואילו מן המבקש נגבה עבור נסח מאושר 102 ₪ קרי 70% יותר.
13. המבקש פנה לעו"ד והחל בבדיקת הנושא ואז התגלו לו נתונים מפתיעים ביותר בקשר לעוולות הרבות שגורמות המשיבות לציבור מזמיני המסרים כמפורט להלן.
14. על פי פרט 10 לחלק ב' סימן ב' בתוספת הראשונה לתקנות הרלבנטיות שהן תקנות הדואר (תשלומים בעד שירותי החברה לפי סעיף 37 (א) ו- (ג) לחוק) (הוראות שעה) תשס"ו-2006 (להלן: "תקנות הדואר") עבור הזמנת מסר ממאגר מידע ניתן לחייב את מזמין המסר בעמלה בסך של 9.90 ₪ במקרה של תשלום במזומן או בכרטיס אשראי או

בסך של 14.60 ₪ (סך הכולל את עמלת משיבה 1 ועמלת הגביה של משיבה 2) במקרה של חיוב חשבון הטלפון.

מעל לצורך, לנוחיות בית המשפט מצורף העתק העמוד הרלבנטי מן התקנות הני"ל ולצידו תעריפון המשיבה 1 בקשר להזמנת מסרים ומסומנים נספחים "1ד" ו-"2ד" המהווים חלק בלתי נפרד מן התצהיר התומך בבקשה זו.

באתר האינטרנט של המשיבה 1 מצויין כי בגין הזמנת נסח רישום באמצעות טלפון 171 נגבית עמלה בסך 20.79 ₪ לכל נסח (וזאת ללא קשר לחיוב עבור דמי גבייה) וזהו אכן הסכום שנגבה מן המבקש כעמלת הדואר עבור כל נסח. יודגש כי למרות שהמבקש הזמין **באותה שיחת טלפון** שני נסחים מאותה לשכת רישום מקרקעין נגבתה ממנו עמלת הדואר בסך 20.79 ₪ בגין כל אחד מהנסחים.

15. על פי פרט 10.3 לחלק ב' סימן ב' לתוספת הראשונה לתקנות הדואר (נספח ד' הני"ל) עבור משלוח המסר אל המזמין רשאת המשיבה 1 לגבות את "שיעור התשלום הקבוע בתקנות אלה, לפי סוג המשלוח שביקש מזמין השירות ויעדו".

באתר האינטרנט של המשיבה 1 מצויין כי עבור קבלת המסר בדואר רשום יש לשלם 8.30 ₪, עבור קבלתו בדואר שליחים 24.30 ₪, ועבור קבלתו בדואר רגיל 2.50 ₪. ביחס לדוחויות רשם החברות מצוין באתר כי קבלת דו"ח בפקס מחירה 13.50 ₪. המבקש אכן חוייב בעבור הנסחים שהזמין באמצעות שליח בסך של 24.30 ₪, בעבור נסח שהזמין בדואר רשום בסך של 8.30 ₪ ועבור דו"ח רשם החברות שקיבל באמצעות הפקס בסך של 13.50 ₪.

דא עקא ועל פי תקנות הדואר התעריפים שונים לגמרי (ולמותר לציין נמוכים יותר). על פי פרט 14.1 סימן ג' לחלק א' לתוספת הראשונה התעריף עבור דואר רשום הינו 5.90 ₪ בצירוף התעריף עבור מכתב רגיל שהוא, על פי פרט 1.1 לחלק ב' לתוספת השניה, 1.50 ₪ ובסה"כ 7.40 ₪ בלבד. על פי פרט 6.1 לסימן ב' לחלק א' לתוספת הראשונה התעריף עבור דואר שליחים הינו 19 ש"ח בלבד.

על פי פרט 9.1 לסימן ב' לחלק ב' לתקנות הדואר עלות משלוח פקס היא 3.3 ₪ לעמוד ראשון ו-1.7 ₪ לכל עמוד נוסף. באתר האינטרנט של המשיבה 1 מצויין ביחס להזמנת דו"חות מרשם החברות כי העלות היא 13.50 ₪ ואכן זהו הסכום שנגבה מן הנמבקש בגין הזמנת הדו"ח שביקש ממאגר המידע של רשם החברות ואשר כלל עמוד אחד בלבד.

16. כאמור, על פי תקנות הדואר (פרט 10 הני"ל – נספח ד') התעריף של עמלת הדואר עבור הזמנת המסר מוצג בשתי חלופות כאשר אחת מהן (14.60 ₪ נכון למועד הגשת תביעה זו) כוללת את דמי הגבייה שיש לשלם למשיבה 2. לפיכך דמי גבייה אלה (ההפרש שבין שתי החלופות) הם נכון להיום 4.70 ₪ כאשר בעבר היה ההפרש נמוך יותר.

למרות זאת, באתר האינטרנט של המשיבה 1 מצויין כי דמי הגבייה ביחס להזמנת נסחי רישום מלשכת רישום המקרקעין הם בשיעור של 10% (כולל מע"מ) מן הסכום הכולל המשולם עבור הזמנת המסר (אגרות + עמלת הדואר + דמי המשלוח). בפועל, עבור הזמנת הנסחים נגבתה מן המבקש ע"י המשיבה 2, בנוסף לסכומים שנדרש לשלם למשיבה 1 עבור הזמנת נסחים שביצע, גם תוספת של מעל ל-10% מאותם סכומים אשר מיותר לציין שהינם גבוהים בהרבה מ 4.7 ₪ המותרים.

17. על פי תקנות החברות (אגרות), תשס"א-2001 (להלן: "תקנות החברות") ניתן להזמין מרשם החברות דו"ח תמציתי או דו"ח מלא כאשר האגרה הקבועה בתקנות הני"ל עבור דו"ח תמציתי היא 6 ₪ והאגרה עבור דו"ח מלא היא 40 ₪. באתר האינטרנט של המשיבה 1 אכן מצויין ביחס להזמנת דו"חות מרשם החברות כי ניתן להזמין דו"ח תמציתי או דו"ח מלא וכי האגרות שיש לשלם הן אכן אלה שמצוינות בתקנות החברות.

דא עקא, בפועל כל ניסיונותיו של המבקש להזמין דו"ח תמציתי נתקלו בחומה בצורה. המוקדנית הודיעה למבקש במפורש שלא ניתן כלל להזמין דו"ח תמציתי אלא דו"ח מלא בלבד. כזכור, באתר האינטרנט של המשיבה 1 מצוין כי ניתן להזמין דו"ח תמציתי או דו"ח מלא לפי בחירת מזמין הדו"ח ולהיות מחויב באגרה בהתאם.

18. המבקש היה מעוניין לקבל את הדו"ח מרשם החברות באמצעות דואר שליחים או דואר רגיל/רשום אך במוקד 171 הובהר לו כי ניתן לקבל דו"ח מרשם החברות (באבחנה מנסח מלשכת רישום המקרקעין) רק באמצעות פקס או דואר אלקטרוני.

19. יצויין עוד כי למרות שהמבקש היה מעוניין לשלם עבור נסחי רישום המקרקעין שהזמין באמצעות כרטיס אשראי (כפי שניתן לעשות עפ"י הפרסום באתר האינטרנט של המשיבה 1 ועל פי תקנות הדואר) נתקל המבקש בסירוב מוחלט ונאמר לו כי ניתן לשלם עבור השירות של הזמנת נסחי רישום מקרקעין אך ורק בדרך של חיוב חשבון הטלפון.

20. מן המקובץ עולה תמונה ברורה בקשר להתנהלות המשיבה 1 אשר בחלקה כרוכה בשיתוף פעולה הדדי בינה ובין המשיבה 2 בבחינת "יד רוחצת יד".

בתמצית, משמעות דרך פעולה זו היא כדלקמן :

א. בגין עמלת דואר גובה המשיבה 1 סך של 20.79 ₪ עבור כל נסח ו-14.30 עבור דו"ח רשם החברות- במקום 9.90 ₪.

ב. המשיבה 1 אינה מאפשרת לשלם עבור נסח רישום מקרקעין באמצעות כרטיס אשראי אלא מחייבת את מזמין הנסח/ים לחייב חשבון בזק דבר הגורר כמובן חיוב בדמי גבייה.

ג. בגין דמי המשלוח גובה המשיבה 1: עבור דואר רגיל 2.5 ₪ במקום 1.50 ₪, עבור דואר רשום – 8.30 ₪ במקום 7.40 ₪, עבור דואר שליחים – 24.30 ₪ במקום 19 ₪ ועבור משלוח פקס (ביחס לדו"ח רשם החברות שאותו כזכור מסרבת המשיבה 1 לשלוח באמצעים הרגילים) – 13.50 ₪ במקום 3.3 ₪ לעמוד הראשון ו-1.7 ₪ לכל עמוד נוסף.

ד. בגין דמי גבייה בקשר עם הזמנת נסחי רישום המקרקעין גובה המשיבה 2 תוספת של מעל ל- 10% מן הסך בו יש לחייב את חשבון הבזק במקום 4.70 ₪. כאמור בס"ק ב' לעיל, המשיבה 1 מסייעת לה בכך שאינה מאפשרת לשלם עבור הזמנת נסחי רישום מקרקעין אלא רק בדרך של חיוב חשבון בזק.

ה. בעת הזמנת דו"ח מרשם החברות אין המשיבה 1 מאפשרת להזמין דו"ח תמציתי (שמחירו 6 ₪) אלא רק דו"ח מלא (שמחירו 40 ₪).

21. התופעה מופיעה כמובן גם אצל לקוחות אחרים של המשיבות.

להלן יובאו דוגמאות של לקוחות אחרים של המשיבות אשר הזמינו מסרים משירות 171. מן המסמכים נמחקו פרטיהם המזהים של הלקוחות מחמת פרטיותם.

א. במקרה אחד הזמין הלקוח נסח רישום מקרקעין וביקש לקבלו בדואר רגיל אך חוייב בגין דמי המשלוח בסך של 2.5 ₪ במקום 1.5 ₪.

העתק אישור ההזמנה מצ"ב כנספח ה' לתצהיר התומך בבקשה זו.

ב. במקרה אחר הזמין הלקוח נסח רישום מקרקעין וחוייב בסך של 8.30 ₪ במקום 7.40 ₪, בעמלת הדואר בסך 20.79 ₪ ובדמי גבייה בסך של 9.34 ₪ במקום 4.70 ₪.

העתק אישור ההזמנה מצ"ב כנספח ו' לתצהיר התומך בבקשה זו.

נזקי המבקש וחברי הקבוצה

22. נזקו של המבקש הוא בסך כולל של 115.92 ₪ לפי הפירוט שלהלן:

א. בקשר עם הזמנת הנסח כמתואר בסעיף 8 לעיל נגבה מן המבקש סך של 20.79 ₪, במקום 9.90 ₪, כעמלת הדואר קרי: גבייה ביתר של 10.89 ₪ וכן סך של 8.30 ₪ עבור דואר רשום במקום 7.30 ₪ קרי: גבייה ביתר של 1 ₪ וכן דמי גבייה בסך 9.45 ₪ כאשר אילו היה משלם בכרטיס אשראי, כפי שביקש וכפי שהוא זכאי, לא היה מחוייב בדמי גבייה כלל. לחילופין נגבו מן המבקש דמי גבייה בסך 9.45 ₪ במקום 4.70 ₪ (בהנחה שהיה מבקש לשלם באמצעות חשבון הטלפון שלו) קרי: גבייה ביתר של 4.75 ₪.

בקשר עם הזמנת הנסח כמתואר בסעיף 8 לעיל נגבו מן המבקש ביתר 21.34 ₪ ולחילופין לפחות 16.64 ש"ח $(10.89 + 1 + 4.75)$.

ב. בקשר עם הזמנת הנסחים כמתואר בסעיף 9 לעיל נגבה מן המבקש כעמלת דואר סך של 41.58 ₪ (2×20.79) , במקום 19.80 ₪ (2×9.90) קרי: גבייה ביתר של 21.78 ₪, סך של 24.30 ₪ עבור דואר שליחים במקום 19 ₪ קרי: גבייה ביתר של 5.30 ₪ וכן דמי גבייה בסך של 18.90 ₪ במקום סך של 9.40 (2×4.70) קרי: גבייה ביתר של 9.50 ₪ או גביית יתר של כל דמי הגבייה, דהיינו 18.90 ₪, במידה ובקשתו לתשלום בכרטיס אשראי הייתה מתמלאת.

בקשר עם הזמנת הנסח כמתואר בסעיף 9 לעיל נגבה מן המבקש ביתר לפחות 36.58 ₪ $(21.78 + 5.30 + 9.50)$ ולחילופין 45.98 ₪.

ג. בקשר עם הזמנת הדו"ח מרשם החברות כמתואר בסעיף 10 לעיל נגבה מן המבקש סך של 40 ₪ כאגרה עבור דו"ח מלא למרות שביקש דו"ח תמציתי שעלותו 6 ₪ קרי: גבייה ביתר של 34 ₪, סך של 14.30 ₪ כעמלת הדואר במקום 9.90 ₪ קרי: גבייה ביתר של 4.40 ₪ וכן סך של 13.50 ₪ עבור משלוח פקס במקום 3.30 ₪ קרי: גבייה ביתר של 10.20 ₪.

בקשר עם הזמנת דו"ח רשם החברות כמתואר בסעיף 10 לעיל נגבה מן המבקש ביתר סך של 48.60 ש"ח $(34 + 4.40 + 10.20)$.

ד. הסך הכולל שנגבה מן המבקש ביתר ע"י המשיבות בינן לבין עצמן הוא 115.92 ₪ ולחילופין 101.82 ₪ לפחות כמתואר בס"ק א' עד ג' לעיל. סך זה הוא סכום תביעתו הפרטית של המבקש והוא נתבע על ידו מאת המשיבות ביחד ולחוד כאשר המשיבה 1 נתבעת בקשר למלוא הסכום שכן, כאמור לעיל, הסכומים שנגבו ע"י המשיבה 2 נגבו עקב התעקשותה של המשיבה 1 שלא לאפשר למבקש לשלם באמצעות כרטיס אשראי. הסך הנתבע מאת המשיבה 2 הוא סך של 28.35 ₪ מתוך הסכום הנ"ל וסך זה מבטא את מלוא הסכום שנגבה כדמי גבייה מהמבקש. כל האמור לעיל חל גם ביחס לתביעתם של חברי הקבוצה.

23. נזקם של חברי הקבוצה הוא 30,720,000 ₪. הערכה זו של המבקש מבוססת על הנתונים הבאים:

א. שירות 171 החל לפעול, למיטב ידיעת המבקש, בחודש מרץ 2004 או בסמוך לו.

ב. עפ"י הודעת דוברות המשיבה 1 בשנת 2000 הוזמנו ע"י אזרחי המדינה במוצע כ- 450,000 נסחים מאושרים. מאחר ורוב מזמיני הנסחים אינם זקוקים לנסח מאושר הרי שלהערכת המבקש מספרם הכולל של הנסחים המוזמנים ע"י הציבור הוא כמיליון וכמחצית מהם מוזמנים באמצעות שירות 171.

הודעת הדוברות מצ"ב כנספח "ז" לתצהיר התומך בבקשה זו.

- ג. להערכת המבקש מדי שנה מוזמנים במוצק ע"י אזרחי המדינה כ-300,000 דו"חות רשם החברות, מחציתם באמצעות שירות 171, כאשר בכ- 65% מן המקרים מעוניין מזמין הדו"ח בדו"ח תמציתי.
- ד. להערכת המבקש בכל מקרה של הזמנת נסח רישום באמצעות שירות 171 נגרם למזמין הנסח במוצק הפסד כולל של 21.24 ₪ לפי הפירוט כדלקמן:
- (1) עמלת דואר בשיעור של 20.79 ₪ במקום 9.90 קרי : נזק של 10.89 ₪.
- (2) דמי גבייה בשיעור של יותר מ- 10% מערך ההזמנה במקום 4.70 ₪. הזמנה ממוצעת היא להערכת המבקש בסך של 80 ₪ ולפיכך נגבים 8 ₪ לפחות קרי: חיוב ביתר של 3.30 ₪. בהנחה שמחצית ממזמיני המסרים אולצו בניגוד לרצונם לחייב את חשבון הטלפון נזקם הוא מלוא אותם 8 ₪ וממוצע הנזק לכל חברי הקבוצה הוא 5.65 ₪ (2) : (8 + 3.30) ₪.
- (3) דמי משלוח ביתר בשיעור הממוצע בין הגביות העודפות בכל אחד מן המסלולים שהן: 1 ₪ לדואר רגיל, 0.90 ₪ לדואר רשום, 5.30 ₪ לדואר שליחים. בהנחה ש- 20% ממזמיני המסרים מבקשים לקבלם באמצעות דואר שליחים, 30% מבקשים לקבלם בדואר רשום ו- 50% בדואר רגיל, הממוצע המשוקלל הוא 1.83 ₪ (1 X 50%) + (0.90 X 30%) + (5.30 X 20%).
- ה. מאחר ומדובר ב- 500,000 נסחים בשנה הנזק הוא 10,620,000 ₪. מודעות הציבור לשירות הלכה וגברה עם השנים ולכן יניח המבקש שבמוצק בכל אחת מארבע השנים מאז תחילת אספקת השירות ע"י המשיבה עמד הנזק בגישה שמרנית על מחצית מן הסכום הנ"ל – 5,310,000 ₪ ולפיכך באותן ארבע שנים נגרם לציבור נזק של 21,240,000 ש"ח.
- ו. להערכת המבקש בכל מקרה של הזמנת דו"ח מידע מרשם החברות נגרם למזמין הדו"ח במוצק הפסד כולל של 31.60 ₪ לפי הפירוט שלהלן:
- (1) כאמור לעיל, להערכת המבקש לפחות ב- 65% מן המקרים מעוניין מזמין הדו"ח בדו"ח תמציתי בלבד ולכן ב- 65% מן המקרים בהם נאלץ האזרח להזמין דו"ח מלא נגרם נזק של 34 ₪ (6-40). הנזק לכל אחד מחברי הקבוצה במוצק הוא 22.10 ₪ (34 X 65%).
- (2) להערכת המבקש דו"ח רשם החברות ממוצע מחזיק לכל היותר 4 עמודים ולפיכך משלוחו בפקס אמור לעלות 8.40 ₪ (3 X 1.70 + 3.30) ולא 13.50 ₪. הנזק הממוצע לכל מזמין דו"ח שקיבלו בפקס הוא 5.10 ש"ח (8.40 – 13.50).
- (3) עמלת הדואר ביתר שנגבתה מכל מזמין דו"ח היא 4.40 ₪.
- ז. מאחר ומוזמנים מדי שנה באמצעות שירות 171 כ-150,000 דו"חות רשם החברות, הנזק לציבור בשנה הוא 4,740,000 ₪. לפי אותו עקרון שהזכרנו לעיל בדבר הטמעה הדרגתית של המודעות לשירות הנזק לציבור בארבע השנים האחרונות מסתכם ב- 9,480,000 ₪ (4 X 2) : (4,740,000).
- ח. סך כל הנזק לחברי הקבוצה מסתכם ב- 30,720,000 ₪.

טענות המבקש

24. המבקש יטען כי המשיבות אינן ולא היו זכאיות מעולם לנהוג בדרך שבה נהגו ובהן נהוגות בכל הקשור לגביית התשלומים בקשר להזמנת מסרים כמתואר לעיל. להסרת ספק, עפ"י תקנה 1 לתקנות הדואר התשלום שניתן לגבות עבור השירותים בהם עסקין הוא זה שפורט באותן תקנות ולא מעבר לכך.

- המבקש יטען כי המחוקק ביקש להעמיק ולהרחיב את נגישות הציבור למידע ממאגרי המידע של המדינה ואף להזייל בצורה ניכרת את עלות השימוש במאגרי מידע אלה. המשיבות אשר היו אמורות להיות הכלי באמצעותו יהיה הציבור נגיש למידע באופן יעיל וזול העמיסו על הציבור חסמים, מגבלות ועמלות אשר גרמו לכך שהשירות יהיה יקר הרבה יותר ונגיש הרבה פחות.
25. המבקש יטען כי בתקנות הדואר נקבעו סכומים מפורשים שרק אותם ניתן לגבות בקשר להזמנת מסרים. כל גבייה החורגת מן הסכומים הנ"ל היא "גבייה שלא כדין" במובנו הרחב ביותר שניתן להעלות על הדעת של מונח זה.
26. המבקש יטען כי בחוק הבזק ותקנותיו מפורטים השירותים והסכומים אשר אותם ורק אותם רשאית המשיבה 2 לספק ולגבות מן הציבור. שירותי חיוב באמצעות קו הטלפון ו/או גביית דמי גבייה אינם מפורטים שם ולפיכך ממילא אין המשיבה 2 רשאית לגבות כל תשלום של דמי גבייה.
- יצוין כי עפ"י פרט מס' 17 לרישיון של המשיבה 2 היא מורשית לספק שירותי חיוב וגבייה לבעלי רישיון מיוחד כגון המשיבה 1 אולם אין לכך כל נפקות לעניינו שכן הרישיון המיוחד של המשיבה 1 אינו קשור כלל למאגרי המידע אלא למתן שירותי תברוקה (ראה גם סעיף 52א לחוק הבזק).
- העתקי העמודים הרלבנטיים מרישיון המשיבה 2 ורשימת בעלי הרישיונות המיוחדים מצ"ב כנספחים "ח" ו- "ט" לתצהיר התומך בבקשה זו.
27. המבקש יטען עוד כי העובדה שמתקנות הדואר עולה כי המשיבה 1 רשאית לגבות, במקרה של תשלום בדרך של חיוב חשבון הטלפון, תוספת בסך של 4.70 ₪ אינה מעלה ואינה מורידה. המשיבה 1 מעבירה מן הסתם סכום זה, כולו או חלקו, למשיבה 2 אשר מספקת בפועל את שירותי הגבייה אך המשיבה 1 אינה יכולה לחייב את מזמין המסר להיזקק לשירות זה.
28. המבקש יטען כי משמעות פעולת המשיבה 1 היא התניית שירות בשירות (התניית הזמנת המסר בשירות של תשלום באמצעות חיוב קו בזק). המבקש יטען כי התניית שירות בשירות אסורה עפ"י סעיף 1 לחוק הדואר אך גם לאור מעמדן הציבורי של המשיבות, גם לאור חובת תום הלב המוגברת החלה עליהן כרשות ציבורית או מעין ציבורית וגם לאור המונופולין דה פקטו שיש למשיבה 1 ביחס לשירות של הזמנת המסר ולמשיבה 2 ביחס לשירות של חיוב באמצעות חיוב קו בזק.
29. פעולתן של המשיבות היא הפרה בוטה של התקנות והפרת תנאי הזיכיון שניתן למשיבה 1 לאספקת השירות של הזמנת מסרים והרישיון שניתן למשיבה 2 למתן שירותי בזק.
30. המבקש יטען עוד כי לפי התקנות אין כל חובה לשלם עבור המסרים המוזמנים בדרך של חיוב חשבון בזק. המבקש יטען כי בתקנות הדואר נקבעה במפורש חלופה נוספת של תשלום באמצעות כרטיס אשראי ולמזמין המסר נתונה על פי תקנות הדואר זכות בלעדית לבחור בין שתי החלופות.
- כיוצא בזה, מתקנות הדואר עולה כי מזמין דו"ח מרשם החברות אינו חייב לקבלו באמצעות פקסימיליה אלא זכאי לקבלו באמצעי אחר (דואר רגיל, דואר רשום וכו'). המבקש יטען כי התניית הזמנת הדו"ח בכך שיתקבל באמצעות פקסימיליה מעבר לכך שהיא מאפשרת למשיבה 1 לגבות סכום גבוה מזה שניתן לגבות בעבור משלוח הדואר פוגעת בכל מי שאין ברשותו מכשיר פקסימיליה. למותר לציין שגם כאן מדובר בהתניה אסורה של שירות בשירות.
31. המבקש יוסיף ויטען כי המחירים שנקבעו בתקנות הדואר הם מחירים מרבניים וההוראות בקשר לגביית מחירים אלה הן הוראות קוגנטיות. לפיכך ברור גם שאין כל תוקף ל"הסכמת" מזמיני המסרים לשלם מחיר גבוה יותר מה גם שברור ש"הסכמה" זו לא היתה ניתנת לו היה ידוע למזמין המסר מה הוא המחיר המקסימאלי שמוותר למשיבות לגבות

32. משמעות האמור לעיל היא בנוסף הטעיית הלקוחות הן בשלב הטרם חוזי והן בשלב החוזי, שכן הלקוחות סבורים שהמחיר שנדרש (מה גם שהוא נדרש ע"י רשות ציבורית וע"י חברה שהיתה בעבר ממשלתית (המשיבה 2), הוא מחיר שהמשיבות זכאיות לגבות.
33. המבקש יטען בעיקר כי משמעות האמור היא התעשרות שלא כדין של המשיבות על חשבונם של מזמיני המסרים ועשיית עושר ולא במשפט על ידי המשיבות אשר חייבות בחובת ההשבה של כל הסכומים שנגבו על ידן שלא כדין כאמור לעיל.
- משמעות האמור לעיל היא בנוסף גם התנהגות בחוסר תום לב וכן הפרה של ההסכם בין הצדדים.
34. באם תאושר תביעה זו כתובענה ייצוגית הרי שנוכח למועד הגשת תביעה זו עומד הסכום המגיע לקבוצה כהגדרתה להלן כהחזר מאת המשיבות על סך של כ- 30,720,000 ש"ח. ראה לעניין זה האמור בסעיף 23 לעיל. מתוך הסך הנ"ל על המשיבה 2 להשיב למזמיני המסרים סך של 8,331,355 ₪ השקול לדמי הגבייה (27% מן הסך הכולל). ראה האמור בסעיף 23 (ד) לעיל.
35. ככל שתעלינה המשיבות טענות המהוות הסתמכות על הוראות הסכם כלשהוא בין הצדדים המתירות לכאורה למשיבות לנהוג כפי שהן נוהגות כמתואר לעיל יטען המבקש, בין היתר, את הטענות הבאות:
- א. ההסכם הוא בגדר של חוזה אחיד כהגדרת מונח זה בחוק החוזים האחידים, תשמ"ג - 1982 (להלן: "חוק החוזים האחידים") והוא כולל תנאים מקפחים כהגדרת המונח בחוק החוזים האחידים ולא קיבל למיטב ידיעת המבקש את אישורו של בית הדין לחוזים אחידים.
- ב. לאור האמור בס"ק א' לעיל כל תניה עליה תסתמכנה המשיבות ואשר בית המשפט ימצא כי היא בחזקת תנאי מקפח, בטלה ו/או לא תקפה ו/או דינה להתבטל.
- ג. אותן הוראות עליהן מנסות המשיבות להסתמך הן בחזקת תניות הנוגדות את תקנת הציבור לפיכך הינן בטלות ו/או לא תקפות ו/או דינן להתבטל.
36. המבקש יטען כי לאור היותן של המשיבות בעלות מונופולין דינה של כל טענה דוגמת אלה הנזכרות ברישא לסעיף 35 לעיל - אם תועלנה על ידי המשיבות, להידחות על הסף.
37. המבקש יטען כי האמור בבקשה זו לעיל נכון גם לגבי כל שאר מזמיני המסרים מאת המשיבות. לגבי המבקש, כמו גם לגבי כל אחד משאר מזמיני המסרים לבדו, מהווה הפגיעה שנפגע פגיעה זעומה אולם לגבי המשיבות מדובר בפגיעה אשר העשירה את קופתן שלא כדין במיליונים רבים של שקלים.
38. המבקש יטען כי האמור והמתואר לעיל מהווה פגיעה בזכויותיהם של חברי הקבוצה כבעלי חוזה, כלקוחות וכצרכנים ולאור פגיעה זו שפגעו המשיבות בזכויותיהם של חברי הקבוצה זכאים חברי הקבוצה שתהיה מיוצגת על ידי המבקש לקבלת פיצוי מן המשיבות.

הסעד הנתבע

39. לאור האמור לעיל הסעד המגיע לכל אחד ואחד מחברי הקבוצה הוא החזר של כל הסכומים שנגבו מהם שלא כדין כאמור לעיל וכן הוצאת צו עשה המורה למשיבות לגבות אך ורק את הסכומים המותרים ע"פ תקנות הדואר וכן צו עשה המורה למשיבה 1 לאפשר לכל מזמין מסר הרוצה בכך לשלם עבור המסרים שהוא מזמין בדרך של חיוב כרטיס אשראי וכן צו עשה המורה למשיבה 1 לאפשר לכל מזמין דו"ח מרשם החברות לקבל דו"ח תמציתי וכן לאפשר למזמין הדו"ח לקבלו בדואר ולא בפקסימיליה.

אישור התובענה כייצוגית

40. המבקש יטען כי הוא זכאי להגיש את תביעתו כנגד המשיבות ואף זכאי לכך שתביעתו תוכר כתובענה ייצוגית בשם הקבוצה כהגדרתה לעיל. המבקש יטען כי תביעתו היא תביעה רצינית ובעלת סיכויי הצלחה סבירים ואף למעלה מכך. לעניין זה ראה האמור בעניין ת.א. (י"ם) 574/93 וינבלט נ' בורנשטיין (טרם פורסם - אסמכתא 1), ת.א. (ת"א) 417/94 דיצר ואח' נ' טיבון ויל אחזקות בע"מ (טרם פורסם אסמכתא 2), ת.א. (ת"א) 1365/95 לוי נ' נסיונל חברה ישראלית לביטוח בע"מ (טרם פורסם אסמכתא 3), ת.א. (י"ם) 15/94 גבריל ואח' נ' אליאנס חברה לצמיגים בע"מ (טרם פורסם אסמכתא 4) וכן ת.א. (ת"א) 2204/98 המועצה הישראלית לצרכנות ואח' נ' החברה המרכזית ליצור משקאות קלים בע"מ (טרם פורסם - אסמכתא 5).
41. המבקש יטען כי יש לו עילה אישית וכי עילתו משותפת לו ולכל חברי הקבוצה.
42. המבקש יטען כי כל טענה מטענותיו יש לראותה כאילו נטענה מפי כל אחד ואחד מחברי הקבוצה.
43. המבקש יטען כי הקבוצה כוללת למיטב ידיעתו מעל ל- 300,000 איש ואישה.
44. המבקש יטען כי גודלה של הקבוצה וכן הגדרת הקבוצה המחילה לגבי כל חברי הקבוצה מכנה משותף עובדתי ומשפטי מהוויים, בין היתר, צידוק לאישורה של התביעה כתובענה ייצוגית. בעניין זה ראה האמור במאמרו של כב' השופט לויט "תביעה ייצוגית לפי חוק ניירות ערך" (אסמכתא 6).
45. המבקש יטען כי במהלך הדיון בתביעתו ידונו שאלות מהותיות עובדתיות משפטיות אשר הן משותפות לו ולכל חברי הקבוצה. המבקש יטען כי אין צורך כי כל השאלות תהיינה משותפות אלא שמספיק יסוד משותף כפי שמתקיים באופן מובהק בעניין הנדון. לעניין זה ראה האמור ברע"א 4556/94 רמי טצת נ' זילברשץ (אסמכתא 7), ת.א. (ת"א) 1134/95 שמש נ' רייכרט (טרם פורסם אסמכתא 8) ות.א. (ת"א) 19/92 זת נ' טבע (אסמכתא 9).
46. המבקש יטען עוד כי קיים סיכוי סביר כי השאלות העובדתיות והמשפטיות המהותיות תוכרענה לטובת הקבוצה.
47. המבקש יטען כי השאלות המהותיות של עובדה המשותפות למבקש ולשאר חברי הקבוצה הן אלה:
- א. האם המשיבות או מי מהן גבו ו/או גובות ממזמיני מסרים עבור שירותים שונים בקשר להזמנת המסרים סכומים הגבוהים מאלה המותרים להם על פי כל דין?
- ב. האם המשיבות או מי מהן לא איפשרו ו/או לא מאפשרות לצרכן המבקש זאת לשלם עבור הזמנת המסר באמצעות כרטיס אשראי.
- ג. האם המשיבה 1 סירבה ו/או מסרבת לאפשר לצרכן המבקש זאת לקבל דו"ח תמציתי (באבחנה מדו"ח מלא) ממאגר המידע של רשם החברות?
- ד. האם המשיבה 1 סירבה ו/או מסרבת לאפשר לצרכן המבקש זאת לקבל דו"ח רשם החברות באמצעות הדואר?
48. המבקש יטען כי השאלות המהותיות של **משפט** המשותפות למבקש ולשאר חברי הקבוצה הן אלה:
- א. האם המשיבות זכאיות לנהוג כפי שהן נוהגות כמתואר לעיל?
- ב. האם דרך פעולה זו מהווה חוסר תום לב?

- ג. האם דרך פעולה זו מהווה הפרה של ההסכם שבין המשיבות ובין לקוחותיהן?
- ד. האם דרך הפעולה המתוארת מהווה הטעייה של הלקוחות?
- ה. האם משמעות הדבר עשיית עושר ולא במשפט?
- ו. האם דרך פעולה זו של המשיבות מהווה ניצול של מעמד מונופוליסטי לרעה?
- ז. מה הן ההשלכות המשפטיות של האמור לעיל?
49. המבקש יטען כי קיימת אפשרות סבירה, אם לא למעלה מכך, כי השאלות המהותיות של עובדה ומשפט המשותפות למבקש ולשאר חברי הקבוצה תוכרענה בתובענה הייצוגית לטובת הקבוצה. ראה לענין זה האסמכתאות שנזכרו בסעיף 40 לעיל.
50. המבקש יטען כי תובענה ייצוגית הינה הדרך היעילה, ההוגנת, העדיפה והמוצדקת ביותר להכרעה במחלוקת ולבירורן של השאלות העובדתיות והמשפטיות המצויינות לעיל.
- לענין זה ראה למשל האמור בעניין זה נ' טבע (אסמכתא 9), ת.א (ת"א) 21558/92 המ' 12600/92 אנליסט אי.אמ.אס ניהול קרנות בנאמנות (1986) בע"מ נ' מדינת ישראל ובזק החברה הישראלית לתקשורת בע"מ, (טרם פורסם אסמכתא 10) ת.א. (ת"א) 916/96 המ' 10177/96 ברזני נ' בזק החברה הישראלית לתקשורת בע"מ, (טרם פורסם - אסמכתא 11), ת.א (ת"א) 16/97 המ' 188/97 זימבר נ' עיריית תל - אביב יפו (טרם פורסם - אסמכתא 12) ת.א (ת"א) 7/97 המ' 241/97 רייניש נ' רשות השידור (טרם פורסם - אסמכתא 13) ת.א. (ת"א) 11464/91 אקרמן נ' מיטלמן (טרם פורסם - אסמכתא 14), המועצה הישראלית לצרכנות נ' החברה המרכזית ליצור משקאות קלים בע"מ (אסמכתא 5) וכן מאמרו של סטיב גולדשטיין "תביעת יצוג קבוצתית - מה ועל שום מה?" משפטים ט (תשל"ט) 416 (אסמכתא 15).
51. המבקש יטען כי תביעתו כנגד המשיבות כשרה ומתאימה להתברר כתובענה ייצוגית בשם הקבוצה בין היתר בשל כל אחת מן הסיבות המנויות להלן לבדה ועל אחת כמה וכמה בשל הצטברותן של סיבות אלה או חלק מהן.
- ואלה הסיבות:**
- א. השאלות העובדתיות שיש לבררן הן פשוטות וזהות לגמרי ביחס לכל חברי הקבוצה.
- ב. השאלות המשפטיות שיש לבררן גם הן פשוטות וזהות לגמרי ביחס לכל חברי הקבוצה.
- ג. הסכום המגיע לכל אחד מחברי הקבוצה נמוך באופן יחסי ולפיכך לא יטרח אף לא אחד מחברי הקבוצה להגיש תביעה אישית רגילה בגינו. על אחת כמה וכמה כשמדובר בתביעה נגד חברות מבוססות כל-כך דוגמת המשיבות מה גם שמטבע הדברים ישנם יחסי תלות בין המשיבות ללקוחותיהן כאשר לקוחות המשיבות תלויים בהן.
- ד. הסכום המגיע לכל אחד מחברי הקבוצה נמוך כל כך עד שלרוב הגשת תביעה אישית רגילה בגינו תחייב תשלום אגרה בשיעור ניכר ביחס לסכום שיתבע וזאת בנוסף להוצאות אחרות, שכ"ט עו"ד, טירחה, אובדן ימי עבודה וכיוצא בזה.
- ה. באם יגיש כל אחד מחברי הקבוצה את תביעתו באופן אישי יגרום הדבר למעשה לסתימת עורקיה של מערכת המשפט ולקריסתה בעוד שהתובענה הייצוגית תתברר בהליך אחד.

1. באם יגיש כל אחד מחברי הקבוצה את תביעתו באופן אישי עלול הדבר לגרום להחלטות סותרות של בתי משפט שונים בעוד שבהליך של תובענה ייצוגית תתקבל הכרעה אחת.
2. לאי-אישורה של התובענה כייצוגית מטעם זה או אחר, למרות הכרה בעילתו האישית של המבקש, משמעות אחת והיא שהמשיבות אשר אחראיות להפסד שנגרם למאות אלפי אזרחים יצאו נשכרות שכן לא תצטרכנה להשיב להם את כל סכומי הכסף האדירים המגיעים להם מהן.
- ח. אישורה של התביעה כתובענה ייצוגית לא יזכה אף לא אחד מחברי הקבוצה בזכות שלא היה זוכה בה בתביעה אישית רגילה.
- ט. אישורה של התביעה כתובענה ייצוגית לא ישלול מן המשיבות כל הגנה שהיו זכאיות לה בתביעה אישית רגילה.
- י. קיים אינטרס ציבורי ברור כי ספקי שירותים גדולים במשק יקפידו בקלה כבחמורה ולא יגרמו לציבור נזק מבלי להטיבו מתוך התבססות על ההנחה שהואיל ומדובר בסכום פעוט לא יטרח אף אחד מלקוחותיו של אותו ספק לנקוט בהליכים משפטיים להשבת הסכום שנגבה שלא כדין שכן הוצאותיו וטירחתו יהיו בחינת יצא שכרו בהפסדו.
- יא. אי - אישורה של תובענה זו כייצוגית יהווה בחינת משלוח מסר לגופים גדולים בעלי עשרות אלפי לקוחות כי לקוחותיהם חשופים לשרירות ליבם של אותם גופים וכי אותם גופים אינם חייבים להקפיד ולדקדק בקוצו של יוד בעת חיובם של לקוחותיהם.
- יב. אי אישורה של תובענה זו כייצוגית יהווה בחינת משלוח מסר למשיבות עצמן כי הן רשאיות להמשיך ולנהוג כלפי לקוחותיהן הרבים כפי שנהגו בכל הקשור לעניין נשוא בקשה זו.
- יג. גם למשיבות עצמן עדיף לאין ערוך ולאין שיעור כי התביעה תאושר כייצוגית שכן אחרת עלולות הן להיחשף לעשרות אלפי תביעות בבתי משפט רבים ושונים בכל רחבי הארץ דבר שיגרום להן לטרחה ולהוצאות משפטיות ואחרות בשיעורים שיעלו עשרות מונים על סכום ההחזר הכולל לכלל חברי הקבוצה.
- יד. כאמור בס"ק יג' לעיל, למשיבות לא יגרם כל נזק באם תאושר התביעה כייצוגית ואף אם כן - יש לבחון את נזקי המשיבות אל מול הנזק הכולל לשאר חברי הקבוצה ובמאזן נוחיות זה אין ספק כי הכף נוטה לזכות הקבוצה.
- טו. גם אם יגרם למשיבות נזק עקב אישורה של התובענה כייצוגית הרי שזק זה יגרם להן עקב מעשיהן ומחדליהן כך שממילא לא יהא להן אלא להלין על עצמן.
- טז. גם אם יגרם למשיבות נזק הרי שתולדתו בגישת המשיבות לפיה הואיל ולכל אחד מלקוחותיהן נגרם הפסד בשיעור כספי נמוך ביותר לא יטרחו אלה לאחוז כנגדן באמצעים משפטיים ולפיכך יוכלו להתחמק ללא "עונש".
- יז. גם אם יגרם למשיבות "נזק" הרי שאחרי ככלות הכל "נזק" זה הוא הצורך להשיב ללקוחותיהן סכומים אשר ממילא נגבו מהן שלא כדין.
- יח. קיים אינטרס ציבורי מובהק כי גופים גדולים לא ינצלו לרעה את כוחם וכי כוחם והתנהגותם של גופים אלה יוגבלו ויפוקחו.
52. המבקש יטען כי הוא ייצג וינהל בדרך הולמת ובתום לב את עניינם של כל חברי הקבוצה וזאת בין היתר לאור העובדות הבאות:

- א. למבקש נגרם הפסד מאותו סוג ובאותו אופן כפי שנגרם לכל שאר חברי הקבוצה.
- ב. המבקש נפגע מפעולותיהן ומחדליהן של המשיבות באותו אופן שנפגעו יתר חברי הקבוצה. אינטרס המבקש לקבלת הסעדים המבוקשים זהה באופן מוחלט לאינטרס של שאר חברי הקבוצה.
- ג. המבקש בעצמו ו/או באמצעות באי כוחו, ייצג באופן הולם את עניינם של כל חברי הקבוצה.
- ד. המבקש הגיש את תביעתו כנגד המשיבות בתום לב, מתוך אמונה בצדקתה ובסיכויי הצלחתה ומתוך אמונה שהצלחתה תהייה לטובת כל חברי הקבוצה.
- ה. המבקש הוא הראשון והיחיד, למיטב ידיעתו, אשר פעל להשגת סעד כנגד המשיבות אשר יגרום למשיבות להשיב לחברי הקבוצה כספים שנגבו מהם שלא לצורך.
- לעניין היצוג ההולם ודרישת תום הלב ראה למשל האמור בעניין זה נ' טבע (אסמכתא 9), בעניין וינבלט נ' משה בורנשטיין (אסמכתא 1), האמור בעניין שמש נ' רייכרט ואח' (אסמכתא 8), האמור בת.א (ת"א) 937/95 המ' 7295/95 גולדשטיין נ' חברת החשמל לישראל בע"מ (לא פורסם - אסמכתא 16), ת.א (ת"א) 1372/95 המ' 11141/95 ראבי נ' תנובה מרכז שתופי לשווק תוצרת חקלאית בישראל בע"מ (לא פורסם - אסמכתא 17), האמור בעניין טצת נ' זילברשץ (אסמכתא 7) גבריל ואח' נ' אליאנס חברה לצמיגים בע"מ (אסמכתא 4) עניין דיצר ואח' נ' טיבון ויל אחזקות בע"מ (אסמכתא 2) וכן במאמרו של פרופ' בר-ניב (ברונובסקי) "גבולה של התובענה הצרכנית הייצוגית" עיוני משפט יט (1) 251 (אסמכתא 18).
53. לאור האמור לעיל מתבקש בית המשפט הנכבד לאשר ולהכיר בתביעת המבקש כנגד המשיבות כתובענה ייצוגית בשם הקבוצה כהגדרתה לעיל וכן ליתן הוראות מתאימות כמבוקש להלן.
54. לאור האמור לעיל בבקשה זו מתבקש בית המשפט הנכבד כדלקמן:
- א. להכיר בתביעת המבקש ולאשרה כתובענה ייצוגית.
- ב. להגדיר את הקבוצה המיוצגת לצרכי התובענה הייצוגית.
- ג. ליתן הוראות מתאימות, כפי שימצא בית המשפט הנכבד לנכון, בדבר אופן פרסום ההחלטה על אישורה של התובענה כייצוגית וכן לקבוע כי המשיבות תישאנה בהוצאות הפרסום.
- ד. ליתן פסק דין המחייב את המשיבות בתשלום סכום התביעה וליתן את צו העשה המבוקש.
- ה. לפסוק למבקש את גמולו בגין טירחתו בהגשת הבקשה והוכחתה בשיעור יחסי לשווי הסעד ממנו יהנו חברי הקבוצה.
- ו. לאשר לב"כ המבקש שינהלו את התובענה הייצוגית בשם המבקש ובשם הקבוצה לקבל שכ"ט עו"ד בשיעור מסויים באחוזים כפי שיקבע ביהמ"ש, בצירוף מע"מ, משווי של הסעד אשר ממנו יהנו חברי הקבוצה.
- ז. לחייב את המשיבות בכל הוצאות המשפט של המבקש, אם תהיינה כאלה, לרבות אגרת בית המשפט - באם יחוייב בתשלום אגרה.
- ח. ליתן למבקש ולכל חברי הקבוצה כל סעד נוסף אחר ככל שימצא בית המשפט הנכבד לנכון וצודק בנסיבות העניין.

כללי

55. המבקש שומר על כל זכויותיו לעתור לתיקון בקשה זו או לחילופין להגיש בקשות נוספות אם וכאשר יתגלו לו פרטים נוספים בקשר לעובדות המתוארות בבקשה זו.

56. בקשה זו נתמכת בתצהירו של המבקש.

אחרית דבר

לאור האמור לעיל מתבקש בית המשפט הנכבד לאשר ולהכיר בתביעת המבקש כתובענה ייצוגית בשם הקבוצה כהגדרתה לעיל, לדון בתובענה הייצוגית, ליתן לקבוצה את הסעדים כמבוקש בתביעה, לפסוק למבקש גמול בגין טירחתו כחלק יחסי משווי הסעד בו יזכו חברי הקבוצה ולפסוק את שכ"ט עורכי דינו של המבקש והקבוצה בשיעור מסוים באחוזים כפי שיקבע ביהמ"ש, בצירוף מע"מ, משווי הסעד בו יזכו חברי הקבוצה.

גולדנברג איל, עו"ד
ב"כ המבקש